

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED
FRANJO ŠEBIJAN I MIHAELA CAROVIĆ RUKAVINA
Pavlinska 5, Varaždin
T: 042 302 401 / Mob: 091 417 1272
E-mail: odvjetnik@ousebijan.hr
OIB: 71623795593

Varaždin, 04.08.2022.g.

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU
Na br. St-20/2019

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Pravna stvar:

Vjerovnik: METEOR PROIZVODNJA d.o.o., Varaždin (Grad Varaždin), Optujska 12, OIB: 70923246479, zastupano po pun. Franji Šebijanu, odvjetniku iz Varaždina
IBAN: HR3723600001102267546 otvoren kod Zagrebačke banke d.d.

Dužnik: REFLEX ZAGREB d.o.o. u stečaju, Zagreb (Grad Zagreb), Petrovaradinska 5-5a, OIB: 40903703652

P R I J E D L O G V J E R O V N I K A
z a d o p u š t e n j e r e v i z i j e

- protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda RH
posl. br. PŽ-2580/2022-2 od 13.06.2022.god.

I Pobijanim Rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba vjerovnika i potvrđeno je Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. St-20/2019-133 od 25.05.2022.god.

II Protiv pobijanog Rješenja vjerovnik želi podnijeti reviziju pa stoga u zakonskom roku podnosi ovaj prijedlog i to zbog:

- pravnog pitanja o kojem ne postoji praksa revizijskog suda (čl. 385.a st. 1. alineja 2. Zakona o parničnom postupku)

III U bitnome, pobijana odluka drugostupanjskog suda utemeljena je na potpuno pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, ali vezano uz to i na pogrešnom pravnom shvaćanju. Konkretno, utemeljena je na pogrešnom utvrđenju da je revident doduše „vjerovnik u materijalnopravnom smislu...“, ali i da je svoja potraživanja trebao prijaviti u stečajnom postupku te da „iz stanja spisa i njegovih navoda ne proizlazi da ih je prijavio u stečajnom postupku“, pa da stoga on „nije u poziciji stečajnog

vjerovnika... niti ga odluke koje potječu iz parničnog postupka, koji je prethodio otvaranju stečajnog postupka, u konkretnom slučaju stavljaju u poziciju razlučnog vjerovnika.“

PRAVNA PITANJA

Prije svega, stečajni sud je prilikom odlučivanja morao imati na uvid stečajni spis St-20/2019, u kojem se vodi stečaj stečajnog dužnika REFLEX ZAGREB d.o.o. u stečaju. U istom je jasno vidljivo ne samo da je vjerovnik prijavio svoje potraživanje, već je prijavio razlučno pravo na novčanim sredstvima, koje je stekao temeljem Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu br. Povrv-240/2016 od 19.12.2016.god. (pljenidbom novčanih sredstava stečajnog dužnika). Imajući u vidu činjenicu da je to rješenje o osiguranju prethodnom mjerom dostavljeno FINA-i, pri čemu ga je ona i provela, zaplijenivši novčana sredstva stečajnog dužnika do iznosa koji je u istom naveden te ih položila na poseban račun, što je bilo vidljivo iz njezinog Očevidnika, vjerovnik smatra da je time stekao založno pravo na tim novčanim sredstvima (temeljem čl. 176. st. 3. i čl. 335. st. 3. Ovršnog zakona), pa sukladno tome i razlučno pravo.

Međutim, sud je u oba stupnja propustio utvrditi da vjerovnik ima razlučno pravo na tim sredstvima, iako mu je to trebalo biti vidljivo iz samog stečajnog spisa, ali i javne evidencije (Očevidnika FINA-e).

Stoga pravna pitanja zbog kojih vjerovnik želi podnijeti reviziju glase:

„Da li stečajni vjerovnik na novčanim sredstvima stečajnog dužnika, a koja su zaplijenjena po osnovi rješenja o osiguranju prethodnom mjerom temeljem čl. 501.a Zakona o parničnom postupku, ishodenog prije otvaranja stečajnog postupka, ima stečeno razlučno pravo te da li, sukladno istom, ima pravo na odvojeno namirenje iz zaplijenjenih sredstava u okviru stečajnog postupka i to temeljem čl. 248. Stečajnog zakona?“

„Da li Očevidnik FINA-e o redoslijedu osnova za plaćanje i zaplijenjenim novčanim sredstvima stečajnog dužnika predstavlja „javnu knjigu“ u smislu odredbe čl. 149. i 248. Stečajnog zakona?“

Postavljena pravna pitanja materijalno-pravne su naravi, a iznose se jer su važna kako za odluku u konkretnom sporu, tako i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni. Naime, u praksi trgovačkih sudova veoma je raširen institut zapljene novčanih sredstava prethodnom mjerom iz čl. 501.a Zakona o parničnom postupku. Također, nerijetko se tuženici – protivnici osiguranja, nakon što im novčana sredstva budu temeljem takvih osiguranja zaplijenjena i izdvojena na poseban račun FINA-e, nađu u predstečajnom ili stečajnom postupku i to prije nego što se tužitelj – predlagatelj osiguranja uspio naplatiti iz zaplijenjenih sredstava.

U takvim situacijama, postavlja se pitanje da li vjerovnik, kao predlagatelj osiguranja, ima stečeno razlučno pravo na novčanim sredstvima te sukladno istom, pravo na odvojeno namirenje iz istih u okviru stečajnog postupka. Vrhovni sud o navedenom još uvijek nije zauzeo jasan stav.

Dakle, o tim pitanjima ne postoji praksa revizijskog suda, a bitno je osiguranje jedinstvene primjene zakona u poprilično raširenim odnosima razlučnih vjerovnika i stečajnih dužnika. Također, u konkretnom slučaju, a i u brojnim drugim identičnim slučajevima, postavlja se pitanje funkcioniranja i efikasnosti prethodne mjere iz čl.

501.a., kao instituta kojeg propisuje Zakon o parničnom postupku upravo s ciljem zaštite vjerovnika i osiguranja njegove tražbine. Imajući u vidu praksu u ovom konkretnom slučaju, ako se potvrdi prvostupanjska odluka, vjerovnik je očito imao bolje šanse naplatiti svoju tražbinu bez postojanja te mjere, nego li s njome, jer je pomoću pravomoćne presude u mogućnosti naplatiti svoju tražbinu putem izravne naplate, ali ukoliko je prethodno ishodio mjeru iz čl. 501.a ZPP-a, tada nema mogućnost izravne naplate, već isključivo podnošenja zasebnog prijedloga prema sudu. To pak nerijetko traje mjesecima, za što je dokaz i ovaj konkretan postupak, pa se protekom vremena nad dužnikom u međuvremenu čak i otvori stečajni postupak, koji bi, ako opstane osporeno tumačenje Visokog trgovačkog suda RH, doveo do toga da prethodna mjera ne samo da nije efikasno sredstvo zaštite vjerovnika, već praktično čak ima i negativan učinak na osiguranje i ostvarenje njegove tražbine.

Stoga je potrebno ujednačiti praksu te dati jasan i nedvosmislen odgovor na pitanja da li Očevidnik FINA-e predstavlja „javnu knjigu“ te ako je odgovor potvrđan, da li vjerovnik koji je ishodio mjeru iz čl. 501.a ZPP-a prije otvaranja stečajnog postupka ima stečeno razlučno pravo na novčanim sredstvima koja su takvom mjerom prenesena na poseban račun, kao i pravo na odvojeno namirenje u okviru stečajnog postupka.

Ovdje vjerovnik želi uputiti na pravno shvaćanje Ustavnog suda Republike Hrvatske izraženo u odluci broj: U-III-5989/2013 od 9. veljače 2016. („Narodne novine“ broj 25/16.): *„Ustavni sud podsjeća: pravna sigurnost - zajedno s načelom supremacije prava - podrazumijeva da je pravo stvoreno kako bi se primjenjivalo u praksi na konkretne životne situacije. Iako je apstraktno vrednovanje samog zakonodavstva važno za ostvarenje načela vladavine prava (...), kategoričnost objektivnog prava nikako ne znači da se pravna pravila smiju primjenjivati na konkretne životne situacije toliko nefleksibilno, mehanički i slijepo da postaje nemoguće uvažavati imperative razumnosti i pravičnosti. U svakom takvom slučaju uvijek će biti riječ o pretjeranom formalizmu protivnom Ustavu.“*

Upravo tumačenje po kojem bi vjerovnik izgubio pravo namiriti se iz sredstava zaplijenjenih prethodnom mjerom ishodenom temeljem čl. 501.a ZPP-a, predstavlja očiti primjer *„nefleksibilne, mehaničke i slijepo“* primjene pravnih pravila da se protive i zdravom razumu i pravičnosti te odredbu čl. 501.a ZPP-a čine potpuno beskorisnom, štoviše, čak i kontraproduktivnom za vjerovnika, a u čiju je korist ona i propisana.

IV Stoga vjerovnik predlaže da Vrhovni sud usvoji ovaj prijedlog te da rješenjem dopusti ulaganje revizije.

Vjerovnik,
po punomoćniku:

TROŠKOVNIK:

sastav prijedloga Tbr. 10. st. 1. OT	1.500,00 kn
PDV (25%)	375,00 kn
ukupno	1.875,00 kn